

3 גולדה שלפה גם היא את ספר תקנון הכנסת, והשניים — גולדה ודיין — מעיינים בעמוד 23 של התקנון, בו מופיע הסעיף 60 המדבר על צורת ההצבעה.

2 משה דיין מתלהב לרעיון של יעקב-שמשון שפירא. בעוד ששפירא יצא להתייעץ, חזרה גולדה ותפסה את מקומה, דיין קם ממקומו והתיישב לידה, כדי „למכור“ לה את רעיון ההצבעה האישית.

1 כך צץ הרעיון שהממשלה תדרוש הצבעה „אי-שית“, כנגד דרישת גח"ל להצבעה „חשאית“. ליד שולחן הממשלה במליאת הכנסת: י"ש שפירא ומשה דיין, כששניהם מעיינים בתקנון הכנסת.

4 יעקב שמשון שפירא חזר לאולם אחרי שהתייעץ. אחרי החלפת כמה מילים, קמים השלושה — גולדה (באמצע), יעקב שמשון שפירא (משמאל) ומשה דיין (ימין), ממקומותיהם ליד שולחן הממשלה, ויוצאים בין הספלים אל הפרוזדור שמאחורי אולם-המליאה, מקום שם ניתן לעשן סיגריות ולהתייעץ בשקט. בהתייעצות זו הוחלט סופית על הטכסס המיוחד.

ה מלוויוזה ביולדה את הדברים, וכך עשו רוב העיתונים. בסופה של הי מהומה, לא הבין האזרח על מה היה כל הרעש. הגה העובדות, מפי כתב העולם הזה במליאת הכנסת: מייד אחרי שדוברי גח"ל והמרכז ה' חפשי — נימקו את הצעות אי-האבחון שלהם, על רקע הדברים שאמרה גולדה לעיתון טיימס הלונדוני (מתוכם השתמעה

מהומה עני

לא תאומה

נכונות לתוכנית רוג'רס) — עלה אצל גח"ל רעיון טכססי.

גח"ל והמרכז החופשי יכלו לגייס בסך הכל מיעוט זעום של 28 קולות מתוך 120 (26 גח"ל, 2 מ"ח). אנשי ע"מ (3, מכיוון שאישר הראל חולה) החליטו להימנע, מפני שלא יכלו להסכים ביניהם על עמדה משותפת.

אולם בגין ידע כי במפד"ל יש כמה ח"כים התומכים ברעיון אי השלמה, והוא הדין במערך. הוא קיווה שבהצבעה חשי אית יצטרפו אלה אליו.

לכן הגיש ליו"ר בקשה בכתב, בחתימת 20 ח"כים, לערוך הצבעה חשאית. היא הסתמכה על סעיף 60(ב) של התקנון, ה' אומר:

„על פי דרישת 20 חברי-כנסת לפחות, או על פי דרישת הממשלה, תיערך הצבעה אישית או הצבעה חשאית בכתב.“

א ותה שעה ישוב ליד שולחן הממש' לה באולם הכנסת שר-המשפטים יעקב שמשון שפירא ומשה דיין. לא הרחק, ב' פתח האולם, עמדה גולדה מאיר, ועישנה סיגריה, כדרכה.

שפירא עיין בתקנון, מצא מייד עוקץ: הסעיף כורך יחד את שתי צורות ההצבעה, שהן דבר והיפוכו. כי בעוד שההצבעה ה' „חשאית“ נועדה לשמור על סודיות ה' מצביעים, הרי ההצבעה ה"אישית“ נועדה דחקה לאפשר לכל ח"כ להצביע בגלוי. בהצבעה חשאית נקרא כל ח"כ, לפי סדר הא"ב, אל קלפי וזרק לתוכה פתק. ב' הצבעה אישית קורא כל ח"כ ממקומו, אחרי שנקרא שמו לפי סדר הא"ב, „בעד“ או „נגד“.

אחרי התייעצות (ראה תמונות), שלח שפירא פתק ליו"ר מרדכי ביבי, הודיע כי הממשלה דורשת הצבעה אישית. כך עמדו זו מול זו שתי דרישות, שהסתמכו שתי הן על אותו סעיף עצמי.

לכך אין תקדים. הסעיף עצמו, המנוסח ברשלונית, אינו אומר מה צריך לקרות ב' מיקרה כזה.

הדבר כולו הוא, כמובן, אבסורד, חזק

5 השערויה הגדולה: מרדכי ביבי יושב על כס היו"ר, מתוכה בלהט עם מנחם בגין, המנופף לעומתו בזרועו. מאחורי בגין עומד הנס קלינגהופר הליברלי, המומחה למשפטים, הצועק אף הוא, תוך ניפנוף בזרוע. זהו אחד מרגעי השיא, בעת דרישת גח"ל שהיו"ר לא יעמיד להצבעה ולהכרעת הרוב, אם לקיים הצעה חשאית או אישית על אי-האמון. הסערה משתקפת בעמוד זה.